

World Cup 2022 – Tại sao lại Nhật Bản, Hàn Quốc mà không là Trung Cộng?

Phạm Đình Bá

24/11/2022

Uruguay's Darwin Nunez (left) fights for the ball with South Korea's Son Heung-min during the Qatar 2022 World Cup Group H football match between Uruguay and South Korea in Al-Rayyan, west of Doha, Nov 24, 2022. (Photo: AFP/Jewel Samad)

Hôm nay 24/11/2022 Hàn Quốc thể hiện sự cứng cỏi, phối hợp và kiên trì trong trận đấu bế tắc với Uruguay tại World Cup. Trong một trận đấu có nhiều gan góc nhưng thiếu đi một chút mưu mẹo quyết định chiến thắng, Hàn Quốc đã cầm hòa Uruguay không bàn thắng. [1]

Uruguay từng 2 lần vô địch thế giới, vào bán kết năm 2010 và tứ kết năm 2018. Đội tuyển Hàn Quốc không hề tỏ ra lép vế trước đối thủ xếp trên họ 14 bậc trên bảng xếp hạng FIFA.

Ngày hôm qua 23/11/2022, người hâm mộ bóng đá Trung Quốc đã tập hợp lại xung quanh một người có ảnh hưởng nổi tiếng trên Weibo sau khi một đoạn video quay cảnh người ấy khóc trong chiến thắng bất ngờ trước Đức tại World Cup của Nhật Bản. Đoạn video này được lan truyền chóng mặt trên lục địa. [2]

“Đó là nước láng giềng của chúng ta. Chúng ta có những đặc điểm giống nhau; tại sao họ có thể thắng mà chúng ta không thể?” “Goat” – người có hơn 200.000 người theo dõi trên nền tảng truyền thông xã hội Weibo (giống như Twitter) của Trung Quốc.

Truyền thông nhà nước Trung Quốc đã chú ý rất nhiều đến World Cup tuần này, nhưng các trận đấu đang gây ra sự thất vọng rằng người dân trong nước đang bị loại khỏi buổi hội thể thao có tầm toàn cầu này. [3]

Ngoài việc đội tuyển quốc gia nam của Trung Quốc không đủ điều kiện tham gia trong World Cup, những cảnh ăn mừng của hàng chục ngàn người ở Qatar không đeo mặt nạ và tụ tập ồn ào ở đó đã khiến người xem rất khó chịu, nhất là khi nhà nước độc tài toàn trị ngăn cấm mọi người về tụ tập để xem các trận đấu.

Nhiều người đã sử dụng World Cup để phàn nàn trực tuyến về các chiến lược hiện có của Trung Quốc. Quốc gia này duy trì chính sách không-Covid, trong đó toàn bộ cộng đồng bị phong tỏa đối với các trường hợp nhiễm vi-rút đơn lẻ, để ngăn vi-rút lây lan.

Shuhang Li có thể là một trong những cổ động viên cuồng nhiệt nhất của đội tuyển bóng đá Trung Quốc. [4]

Nhưng khi được hỏi về màn trình diễn gần đây của họ tại vòng loại World Cup, nụ cười của anh ấy ngay lập tức biến mất và anh ấy bắt đầu càu nhàu.

"Tất nhiên là tôi không vui," sinh viên đại học 23 tuổi, người đã theo đội từ năm 14 tuổi, nói.

"Không người hâm mộ bóng đá nào - dù họ đến từ đâu - lại chấp nhận việc đội tuyển bóng đá quốc gia của họ có màn trình diễn tệ hại như vậy."

Vào ngày 30/03/2022, sau khi thua Nhật Bản 0-2 và Việt Nam 1-3, đội tuyển bóng đá quốc gia Trung Quốc đã bị Oman đánh bại 0-2, kết thúc hành trình giành quyền tham dự vòng chung kết World Cup 2022.

Đã 20 năm kể từ lần cuối cùng Trung Quốc vượt qua vòng loại của giải đấu World Cup.

Năm 2002, đội tuyển TQ lọt vào vòng loại World Cup nhưng bị loại ở vòng bảng sau khi thua cả 3 trận trước Thổ Nhĩ Kỳ, Brazil và Costa Rica.

Kết quả tồi tệ năm nay đã gây ra sự phẫn nộ trên mạng xã hội Trung Quốc.

"Chúng ta có 1,4 tỷ người ở Trung Quốc và chúng ta không thể tìm thấy 11 cầu thủ bóng đá có thể giúp đội tuyển đủ điều kiện tham dự World Cup, đây là một sự xấu hổ lớn", một người viết trên Weibo.

Vậy điều gì đã ngăn Trung Quốc, một quốc gia trong nhiều thập kỷ thống trị các môn thể thao như cầu lông và bóng bàn, tìm kiếm những cầu thủ giỏi nhất để đá bóng?

Bạn có thể nghĩ màn trình diễn kém cỏi của đội tuyển quốc gia Trung Quốc là do quốc gia này không quan tâm đến bóng đá.

Nhưng trên thực tế, Bắc Kinh đã biến bóng đá trở thành một trong những ưu tiên thể thao chính của mình trong thập kỷ qua.

Chủ tịch Tập Cận Bình không giấu giếm nỗi ám ảnh bóng đá của mình.

Năm 2011, một năm trước khi trở thành chủ tịch nước và nhiều thứ chủ tịch khác, ông nói với một chính trị gia Hàn Quốc rằng ông có "ba điều ước": 1) Trung Quốc giành quyền tham dự World Cup, 2) tổ chức một giải World Cup và 3) cuối cùng, đoạt giải để vô địch thế giới.

Bắc Kinh cũng nhìn thấy tiềm năng tài chính của thị trường bóng đá Trung Quốc. Một hướng dẫn chính sách vào năm 2014 đã dự đoán thị trường bóng đá trong nước sẽ đạt 42 tỷ USD vào năm 2025.

Năm sau, theo kiểu làm việc độc đoán hàng chục năm nay, Bắc Kinh đưa ra kế hoạch đưa bóng đá trở thành môn thể thao quốc gia của Trung Quốc, nhằm mục đích đào tạo những cầu thủ trẻ giỏi cho các giải đấu World Cup trong tương lai.

Chính sách kêu gọi tất cả các trường học đưa bóng đá vào chương trình giáo dục thể chất của học sinh.

Chính sách cũng nhằm mục đích tăng số lượng trường học có sân bóng đá từ 5.000 lên 50.000 vào năm 2025.

Mặc dù bóng đá vẫn là môn thể thao thiếu số ở Trung Quốc so với bóng bàn và cầu lông, nhưng nó vẫn có 175 triệu người hâm mộ.

Và chính sách cũng đặt mục tiêu tăng cường sự tham gia của phụ nữ trong đá bóng.

Mục đích chính của chính sách là thúc đẩy đội tuyển bóng đá quốc gia Trung Quốc đủ điều kiện tham dự World Cup.

Vào năm 2016, Hiệp hội bóng đá Trung Quốc đã thuê cựu huấn luyện viên người Ý Marcello Romeo Lippi để dẫn dắt đội giành chiến thắng.

Trung Quốc là một nước với đội tuyển quốc gia dễ bị các đội khác đè bẹp và là một nước dần dần lâu năm so với kỹ năng bóng đá thế giới - nhưng với niềm tự hào dân tộc, đảng cầm quyền đang chi tiêu lớn trong nỗ lực đứng đầu thế giới vào năm 2050.

Chính sách cải cách cũng cố gắng làm trong sạch các giải bóng đá chuyên nghiệp của Trung Quốc, vốn có một lịch sử lâu dài đầy tai tiếng về tham nhũng và cờ bạc.

Sự hỗ trợ của Bắc Kinh và đầu tư từ những công ty kinh doanh như Alibaba đã mang lại tiền mặt cho lĩnh vực thể thao này.

Nhưng sau khi không thể vượt qua vòng loại World Cup năm nay, cựu đội trưởng đội tuyển bóng đá quốc gia Xiaoting Feng cho biết Trung Quốc sẽ vẫn phải vật lộn để giành quyền tham dự World Cup 2026, và thậm chí có thể là năm 2030.

Ông nói: "Tài năng tuổi trẻ không đủ tốt."

Simon Chadwick, giáo sư thể thao tại Trường Kinh doanh Emlyon và kiêm giám đốc Trung tâm Công nghiệp Thể thao Á-Âu, cho biết vẫn còn thiếu nguồn tài năng cho bóng đá Trung Quốc. [4]

Ông cho biết mặc dù bóng đá có một lượng lớn người hâm mộ ở Trung Quốc, nhưng nó vẫn là một "môn thể thao ít được quan tâm" so với các môn thể thao khác như cầu lông, bóng bàn và bóng rổ.

"Bóng đá là trò chơi của mọi người, và một số người gọi nó là trò chơi toàn cầu. Và thực tế là tôi nghĩ Trung Quốc không chơi tốt những trò chơi của mọi người. TQ cũng không chơi trò chơi toàn cầu nào đặc biệt tốt", ông nói.

"Có một số chi tiết ở Trung Quốc thực sự ngăn cản sự phát triển của bóng đá giống như cách chúng ta đã thấy ở những nơi khác trên thế giới."

Giáo sư Chadwick cho biết vẫn tồn tại thái độ hoài nghi của cha mẹ đối với ý tưởng cho con cái theo đuổi bóng đá như một nghề nghiệp.

Ông cho biết trong khi nhiều bậc cha mẹ ở Anh có thể ủng hộ việc một đứa trẻ tài năng theo đuổi giấc mơ bóng đá của họ, thì nhiều bậc cha mẹ Trung Quốc có thể bác bỏ ý tưởng này.

Ông cũng cho biết nền giáo dục Trung Quốc không nhất thiết phải dạy cho trẻ em những kỹ năng cần thiết trên sân cỏ.

Giáo sư Chadwick nói: “Mọi người đều thừa nhận rằng những cầu thủ bóng đá nổi tiếng là những người có tư duy sáng tạo và rất độc lập, đồng thời họ rất giỏi trong việc đưa ra quyết định và đánh giá cá nhân.”

"Vì vậy, tôi đơn giản không nghĩ rằng hệ thống giáo dục Trung Quốc nhất thiết được thiết lập để tạo điều kiện phát triển các loại kỹ năng mềm mà các cầu thủ bóng đá thành công cần phải có."

Theo suy nghĩ của người viết bài này, đảng cộng sản ở Trung Quốc và Việt Nam chỉ muốn ngu dân mãi mãi để họ có cơ độc quyền trong tham nhũng thêm hàng trăm năm nữa.

Nguồn:

1. <https://www.channelnewsasia.com/sport/south-korea-uruguay-world-cup-football-qatar-3098796>
2. <https://www.scmp.com/sport/football/article/3200881/fifa-world-cup-2022-chinese-fans-show-support-weibo-influencer-cries-after-japan-upset-why-cant-we>
3. <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-63735923>
4. <https://www.abc.net.au/news/2022-04-23/china-national-football-sports-industry/101008606>